

Jeg vil igen spørge ministeren: Kan man ikke forestille sig, at det her forslag har den stik modsatte effekt – altså stik imod den effekt, som ministeren nævner – at det vil skabe diskrimination i forhold til danskere, at der er mange danskere, der vil føle, at det her bare er for meget, fordi de ikke selv har mulighed for at deltage i det, deres børn har ikke mulighed for det? Jeg synes, at den vinkel må ministeren også forholde sig til.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Som jeg sagde tidligere, er jeg meget opmærksom på det sidste, fru Pia Kjærsgaard talte om. Vi skal være meget omhyggelige med afgrænsningen, der skal være en meget velbegrundet afgrænsning i forhold til andre børn og også i forhold til den periode, vi taler om.

Hvad angår det første, fru Pia Kjærsgaard spurgte om, vil jeg gøre opmærksom på, at det trods alt er det store flertal af dem, som har fået asyl, der bliver her. Blandt asylsøgerne får det store flertal jo ikke asyl, de skal hjem, det er ikke dem, vi taler om. Men blandt dem, der har fået asyl, er det trods alt sådan, at langt de fleste bliver.

Skulle der nu være nogle børn, som kommer ud for, at der bliver fred i hjemlandet, og at de bliver sendt hjem, efter at de har haft asyl i Danmark i et par år eller tre, så har de jo ikke taget skade af, at de har været med i en boldklub i Danmark.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg føler ikke, at ministeren forholder sig til det, som er utrolig vigtigt også i denne her sag, den diskrimination, som nogle danskere kan føle. Det forstår jeg godt at man, med god grund, kan føle.

Jeg vil stadig væk fremhæve den særregel, som vi fik afskaffet, om, at når man kom til Danmark og skulle have en bolig, havde man et retskrav på en bolig inden for 3 måneder. Den er afskaffet, og det er godt, for det gav problemer i det danske samfund. På samme måde ser jeg altså det her, at det kan give problemer. Jeg vil godt høre, om ministeren ikke har forholdt sig til den tankegang, at det i stedet for kan ærgre, det kan skabe uro, splid og splittelse i stedet for samling.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har lyst til at sige, at hvis ikke fru Pia Kjærsgaard er alt for meget imod det og taler alt for meget om det, så tror jeg heller ikke, der er sær-

lig mange andre, der har ondt af, at man for en afgrænset gruppe i en afgrænset periode, hvor der er en god begrundelse, giver den lille håndsrækning, at man giver et gratis introduktionstilbud til danske idrætsklubber. Det tror jeg ikke der er mange der kan have noget imod, helt ærligt.

Så vil jeg gøre opmærksom på, at vi jo har masser af andre særforanstaltninger for nyankomne. De får gratis danskundervisning i 3 år, de får jo også stor hjælp til at få en bolig, de får faktisk mere hjælp til at få en bolig, end andre får, og de får undervisning i danske samfundsforhold osv. Det gør vi jo ikke bare for deres skyld, det gør vi også for det danske samfunds skyld, for vi vil gerne have dem med i det danske samfund, sørge for, at de får et netværk, så de også får lettere ved at finde et job.

Formanden:

Så er det fru Elisabeth Arnold som medspørger.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg var glad for at høre ministerens svar på det sidste spørgsmål fra fru Pia Kjærsgaard om bestræbelserne for at få integreret de flygtninge, der har fået asyl i Danmark.

Vedrørende spørgsmålet om diskrimination vil jeg gerne spørge ministeren, om han kan bekræfte, at det er sådan, at vores almindelige sociallovgivning jo er sådan, at de sociale myndigheder kan bevilge hele og halve fripladser til daginstitutioner og til andre institutioner, hvis det er godt for barnet, altså hvis man skønner, at der i det konkrete tilfælde er behov for det i den pågældende familie. Kan disse tilbud fra sociallovgivningens side også omfatte kontingent til fritidsaktiviteter f.eks. i sportsklubber?

Formanden:

Så er det integrationsministeren, og så vil spørgsmålet herefter være sluttet.

Kl. 13.20

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hvis ikke drøftelserne i næste uge fører til noget, kan man selvfølgelig overveje det, som fru Elisabeth Arnold her nævner. Men noget af det gode ved det frivillige idrætsarbejde er jo, at det ligger uden for folkeskolen. Det ligger uden for det sociale system. Her gælder der helt andre regler. Her er man på lige fod i en helt anden grad. Alle betaler kontingent og skal køres til fodbold og skal have fodboldstøvler og tøj osv.